

VECKOBLADET 20

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar 1984

10:e året

Lösnummerpris 2:-

Fredagen den 1 juni

Kvinnorörelse i återvändsgränd

"Har vi egentligen kommit någonstans med frigörelsen? Är vi inte lika underordnade som tidigare? I den offentliga debatten upplever jag att det förs fram två budskap: dels att kvinnor ska satsa på sig själv och göra karriär, dels att kvinnor ska ta hand om sina barn, att familjen är viktig etc. Är budskapen riktade till olika grupper av kvinnor (för de går ju knappast ihop, eller hur)? Ska den ena gruppen kvinnor göra karriär, medan den andra gruppen gör sin egen och deras markservice? Får vi då inte en ökad klasskillnad mellan kvinnor? Hur ställer sig kvinnorörelsen till det?"

Dessa obehagliga frågor ställde Tora Friberg, då hon talade om kvinnors arbetsmarknad på Café Ariman i förra veckan.

Få framsteg

Det var en ganska dystert bild hon tecknade. Sedan i början av 70-talet, då brist på arbetskraft rådde och kvinnor kunde göra

inbrytningar på många områden, har framstegen varit få. I flera avseenden har utvecklingen gått tillbaka. Så har t.ex. löneskillnaderna mellan män och kvinnor ökat under de senaste åren. Både män och kvinnor har haft reallönesänkningar, men kvinnor har haft större sänkningar än män.

Och hälften av alla kvinnor på arbetsmarknaden arbetar i dag deltid. I genomsnitt arbetar kvinnor 31 timmar i veckan, medan männen arbetar drygt 40. Motiveringen är oftast att kvinnorna är upptagna med det egna hushållet och därför vill arbeta deltid. Hemmafrun har blivit deltidssarbetare.

Arbetsmarknaden är fortfarande könsuppdelad. Män och kvinnor arbetar i olika sektorer och i olika funktioner.

Könskamp

Tora menade, att det finns tydliga tecken på att utrymmet för kvinnor håller på att minska även i de sektorer, som traditionellt varit kvinnodominerade. Så kommer t.ex. effekterna av datoriseringen enligt Dataeffektutredningen att till 4/5 drabba kvinnorna.

Det som kallas "kampen om tjänstesektorn" är inte bara en kamp mellan offentligt och privat. Här finns också tecken på en begynnande kamp mellan män och kvinnor. På dagens krympande arbetsmarknad är det inte kvinnorna som gör inbrytningar på männens område utan i stället männen, som gör inbrytningar på kvinnornas!

I diskussionen om utvecklingen av en informell sektor, ett civilt samhälle, utanför den formella ekonomin, saknade Tora ett konsekvent kvinnoperspektiv. Ett sådant skulle kunna ta sin utgångspunkt i krav på medborgarlön och rättslig reglering av förvärsarbetet så inte männen får möjlighet att köpa sig fria från arbetet i den informella sektorn. Kvinnorna måste lägga sig i den här diskussionen mer än vad som skett hittills. Men då måste kvinnorörelsen, som idag i så hög grad prioriterar sådant som fredsfrågan och kvinnojourer, också återvända lite till näringslivs- och arbetsmarknadsfrågorna.

Maoister i fullmäktige

Senaste kommunfullmäktige gav oss tillbaka lite av 60-talets politiska stämning. De socialdemokratiska kvinnorna höll på att fara vilse och rösta för Marie Nordströms (fp) motion om försök att få flickor att välja tekniska och naturvetenskapliga gymnasieinriktningar så att de blir mera attraktiva på arbetsmarknaden.

Då dök Sten Norin upp som ett eko ur "Mao's lilla röda", avsnitt XXVI om disciplin och avstyrde det hela. Sten, som är både vik.kommunalråd och ombudsman talade och sade: "Vi måste ånyo fastställa partiets disciplin, nämligen:

1. individen är underordnad organisationen
2. minoriteten är underordnad majoriteten
3. den lägre nivån är underordnad den högre
4. alla medlemmar är underordnade kommunalråden

"Envar som bryter mot dessa disciplinbestämmelser slår sönder partienheten".

Kvinnorna, som visade sig kunna sin Mao försökte förgäves kontra med de "åtta punkterna":

1. Tala hövligt
2. Betala skäligt för vad ni köper
3. Återlämna det ni lånar
4. Betala för alla eventuella skador
5. Slå inte människor och svär inte åt dem
6. Skada inte den växande grödan
- 7: Ta er inga friheter med kvinnorna
8. Behandla inte fångar illa

Gun Hellsvik (m) kom in på den 6:e av de 8 punkterna när hon läste upp århundradets längsta interpellationssvar. Hon påminde oss om att bl.a. skogen dör när det blir för torrt.

Sedan fick vi bekräftat att Lokalredaktörens beundran för henne går utanpå det mesta. T.o.m. hans omskrivna motvilja mot långa fullmäktigemöten.

Vargen

Småföretagen till stöd

Till socialismens självkritik hör en uppvärdering av småföretagsamhetens roll. Den stora gemensamt ägda sektorn behöver sitt komplement i en blomstrande flora av småhandel, serveringar och hantverk. En liten välskött närbutik, en specialaffär med hundra tesorter eller en duktig cykelreparatör är en välsignelse för folket.

Men de stora hyreshajarna skyr inga medel för att knäcka all verksamhet som inte ger maxprofit. De stora hyreshöjningarna på butikslokaler har tidigare varit ett storstadsfenomen, men under de senaste åren har även mindre städer som Lund drabbats. Bokcaféet blev ett tidigt offer. När ska Widerbergs få lägga ner?

Det finns skrämmande exempel på hyror som tiodubbplats och där fastighetsägaren i andra sammanhang kunnat skryta med sin nyinköpta Rolls Royce. Det finns alltså ingen lagstiftning som, i motsats till bostadsmarknaden, skyddar lokal innehavare från ocker.

Vpk-Lunds motion om att kommunen borde medverka till att hålla nere lokalhyrorna möttes av ringa förståelse av övriga fullmäktigepartier. Moderaten Ryde ville överlämna allt till marknadskrafternas spel medan de andra partierna bara kunde sträcka sig till en vädjan till statsmakterna.

Debatten avslöjade i alla fall en klyfta mellan spekulationskapitalets tillskyndare Lennart Ryde och de två andra borgerliga partierna. Medan moderaten försvurit sig åt en ekonomisk mekanik (marknadskrafternas spel) var centern och folkpartiet ändå beredda att låta de politiska krafterna verka i korrigerande riktning, Socialdemokraterna litade som vanligt på att regeringen Palme skulle lösa deras problem. En utredning är på gång, sa Jan Kockum.

”Kommunistdjävlar”

Tänk om man fick slå en moderat på käften. I lördags var det nära. Vpk hade som vanligt appellmöte på Märtenstorget. Själv stod jag, med lördagsförmiddagens sedvanliga trötthet i kroppen, och höll mig i en bänderollstång.

Många är mötesstörarna. Stanna vågar de inte. De väser fram sitt ”kommunistdjävlar” och försvinner snabbt. Det är man van vid och står ut med. Men när, under stödkommitténs appellmöte om bojkotten av Coca-Cola, ett slipsklätt moderatytungel, med just en Coca-Cola i handen, går fram och ställer sig mitt framför talaren, då rann mitt sinne på. Hade inte mera sansade kamrater varit närvarande, hade Muf varit en medlem mindre i dag.

Palestinaschal

Nykonserveratismen är visuell. Med slipsen om halsen och attachéväskan i handen drar den i horder genom staden. Flickor och pojkar. Utan att skämmas, som på sjuttio-talet.

Men skäms gör tydligen vänstern. Jag har känt mig ensamare och ensamare i min palestinaschal under de senaste vintrarna. Men moderaterna har under det senaste halvåret förlorat ungefär – jag vågar skriva ’runt’, detta nya journalist-inneord – 10 % av sina sympatisörer. Fortsätter det i samma takt är det frågan om (m) klarar 4 %-spärren i nästa val.

Så fram med schalarna när den höst, som nu verkar så omöjlig, ändå kommer med snålblåst och regn!

Folkpartiet och präster

Att folkpartiet haft det motigt på sista tiden är väl allom bekant. Den ekonomiska krisen har så till den milda grad drabbat folkpartiet att Bengt Westerberg vid sitt besök i Lund i lördags inte hade något eget tal att hålla. Han hade fått låna ett begagnat av Adelssohn.

Marknadsekonomi och marknadskrafter, det är orden för dagen för en folkpartist. Dock hade man valt att hålla sitt möte mellan Tempo och PKbanken, en nog så uppenbar symbolik för kluvetheten inom det partiet.

Varför finns det inga magra präster? Det frågar sig den svältande extrapastorn Samuel i Sven Delblancs *Samuels bok*. Att få bli en fet präst, det är för honom det hägrande men ouppnåeliga målet.

Nu mera breder de ut sig. Själbadarna gick till papisterna. Nästa mål är det klassiska *Sandgatan 14*. Här huserade en gång Cavefors, numera fördriven från stad och land. Om av en präst vill jag låta vara osagt. Att en folkpartist var inblandad är jag så gott som säker på. Att det då också var en präst av ena eller andra sorten är väl ganska troligt.

Lilla teatern

Nu är det Lilla teatern som skall ut. En religiös organisation som heter Flippa (??) skall ta över. Nå, låt dem göra det. Lokalerna är ruffiga och i stort behov av upprustning och inte helt anpassade för en teaters behov. Låt oss nu bara, med gemensamma krafter, se till att den gamla drömmen om en teaterscen i Gamla elverkets lokaler blir förverkligad.

KHF

Kommunistiska Högskoleföreningen, KHF, har haft årsmöte med efterföljande grillfest. En trevlig tillställning. KHF för en ojämn kamp på universitetet, en kamp som många nog upplever som meningslös.

Lite stöd och uppmuntran från VPK-Lund vore kanske på sin plats. När från 1968, med erfarenhet av studentupprior, finns det väl kvar i partiet?

Vargen

När jag skriver detta sitter jag på tåget till Göteborg. Där skall jag träffa kamrat R, en låda vitt och några kilon nyfångade räkor. Sen drar vi vidare till de djupa Värmlandsskogarna. Där väntar många dagars hårt arbete och många kvällar av stilla meditation över de frågor som egentligen betyder något.

Hörs vi inte av har vargen tagit oss. Adjö!

Raskolnikov

Kommunalt flyktingansvar

Riksdagen kommer antagligen snart att ta ett beslut om att kommunerna ska ta ett större ansvar för flyktingar än tidigare. För att klara detta förväntas kommunerna göra upp årliga flyktingprogram.

Vpk Lund har i fullmäktige krävt en politiskt vald invandranämnd men fått avslag. Det kan vara dags att överväga det förslaget en gång till.

På Norra Fälleden, där befolkningen i vissa områden består till 40% av invandrare har Planeringsgruppen, som består av tjänstemän från olika förvaltningar, skickat en skrivelse till kommunstyrelsen och önskat att en särskild tjänsteman ska tillsättas som kan svara för flyktingfrågorna i kommunen.

Det är möjligt att det behövs en särskild tjänsteman, men det är ännu viktigare att det finns en politiskt vald nämnd!

Kulturpolitisk historia

Ännu droppar verksamhetsberättelserna för 1983 in. Häromdagen fick vi Jazzföreningen Plektrums. Då hemföll vi åt nostalgi.

Våren 1983 var den sista säsong som föreningen arrangerade musiktillställningar på Pub Sparta. Likt Prousts Madeleinekaka uppväckte raden av namn på grupper och musiker, som spelat där, minnet av angenäma upplevelser. Mount Everest, Oriental Wind, Zbigniew Namysłowski, Jonas Hellborg – Michael Smith – Michael Shrieve . . . Och när vi kom till namnet Christer Boustedt, framkallade det för oss bilden av en entusiastisk och lycklig Thomas Schlyter, som just återupptäckt den levande jazzmusikens välgörande inverkan på människans kropp och själ.

Men låt oss för guds, nej förresten för vår egen, skull se till att vi inte blir fångar i den tid som flytt!

En av de sista grupper, som spelade på Sparta i Plektrums regi,

var Bolon Bata med bl.a. den i Afrika så bereste Christer Bothén och jazz-, blues- och reggaeveteranen Bosse Skoglund. Den kan vi höra igen på Smålands fredagen den 1 juni. Tillsammans med Clasiques Vibes, en grupp med rötterna i Ghana, de ska spela musik för både öron och fötter.

Tiillåt oss så till sist att citera slutmeningarna i verksamhetsberättelsen. Enligt vår mening har de kvaliteter, som utmärker stor litteratur. Skenbart torrt och objektivt konstaterande men i realiteten oerhört känslo- och betydelse-laddade: ”Akademiska Föreningens beslut att avlysa Plektrum (och Folk&Rock) från Sparta var till stor skada för verksamheten (och för Lunds musikliv). Plektrums engagemang i kulturmejeriet är viktig för föreningens framtida överlevnad.”

Vad rymms inte i dessa båda meningar av kulturpolitisk lokalhistoria, full av svek och skandaler men också av kollektiv kamp och kompetens, självtillit och framtidstro!

Kåkstäder i Lusaka

Med en blandning av vemod och ilska satt jag i torsdags kväll och tänkte på allt som tygat till marxismen så svårt att den mer liknar ett gift än något annat. Främst tänkte jag då förstås, medan solen dalade bortom köksbordet och de sista barnropen dog bort bland betongväggarna, på den store i öster, som under socialismens fana låter sina kvinnor köa i timmar för dagliga varor, sköta både hem och jobb och därtill föda de nya sovjet-medborgarna med smärta och som skickar sina män direkt till krogen efter jobbet så att de varken ska få tid till att utveckla ett självständigt tänkande eller sammansvärja sig med kvinnorna mot regimen. Söndrar och härskar gör dagens tsarer och fångelser och mentalsjukhus härbärgerar många kloka och hederliga medborgare, som haft den dåliga smaken att tala om hur det är.

Jag tänker också på en av Sovjets allra minsta utackorderade pögar, Apekä Stalinsson, som är så stolt över pappas jobb och tanks och på hans kompis Vepekä Halva-Lenin, som är en långt självständigare och friare unge, men som ändå kan få för sig en sådan sak som att alla som ska vara med och leka måste låta bli att visa fula bilder på avlidne fabriker Andropov.

Men så när horisonten blir svartblå och kaffet får huvudet att klarna och det bara är köksfläktens väsande som hindrar den totala koncentrationen, tänker jag vidare att ändå om man vaskar på rätt sätt, så rymmer ju ändå det marxistiska gruset guldklimpar såsom till exempel den materialistiska historiesynen.

Marxistisk högtid

Ett exempel på att marxismen inte bara går i svart fick jag på fredagen då jag bevisade en disputation, en sådan där lite rituell akademisk högtid ni vet, som ingår i universitetets legitimering av dess existens som kunskapsproducent. Alltnog, jag åhörde kritiken och försvaret av Ann Schlyters avhandling om upprustning av fattigbostäder i ett område i utkanten av Lusaka, Zambia och när jag cyklade från det östra universitetsområdet, upprymd av våren och disputationen och lunchsamtalet med de andra feministerna, så var jag övertygad om att det inte bara var den latinamerikanska inspire-rade barnkarnevalen på Norra Fäladen som gjorde dagen till en högtidsdag.

Öl och sexualitet

Idén till att göra en avhandling föddes först efter de första grundliga undersökningarna av bostadsområdet George i slutet på sextioalet. En väsentlig bit av Anns arbete består av en beskrivning av upprustningen av kåkstäderna, av hur befolkningen som flyttar in från landet i början behåller mycket av sina traditioner, bygger husen med dörrarna mot varandra och använder områdena kring huset kollektivt, inga stängsel eller privata jordlotter, utan kvinnorna utför sitt vardagliga arbete under samtal med varandra på allmän mark och med gemensam uppsikt över barnen.

En lite utförligare beskrivning har Ann gett i en artikel i Kvinnovetenskaplig Tidskrift nr 4 1982. Rubriken är Kvinnors liv och arbete i Lusakas kåkstäder och artikeln skildrar framförallt hur det nya och växande kapitalet i Zambia drar in männen från landsbygden och gör dem till arbetare, först säsongsarbetare och så småningom fasta arbetare, medan däremot kvinnorna i mycket stor utsträckning stängs ute från arbetsmarknaden och först så småningom släpps in på mycket snävt avgränsade sektorer, värddyrken t.ex. och då i ringa antal. Kvinnorna ansvarar själva för barnen tillsammans med sina systrar, har ofta mer eller mindre egen ekonomi, vilket kan vara osäkert om enda chansen att tjäna pengar är att brygga några tunnor öl och sälja till karlarna på avlöningsdagen, den här situationen tvingar många kvinnor att använda sin sexualitet för att få männen att bidra med mer än en säck mjöl då och då.

Obetalt mansarbete

En annan viktig del av avhandlingen utgör redogörelsen för den marxistiska kritiken av upprustning av bostäder som u-hjälp och av det faktum att i det område som Ann undersökte, så byggde karlarna själva husen på sin fritid, utan betalning. Den sista punkten är den intressantaste, tycker jag för den leder raka vägen till en av marxismens centrala punkter. Kri-

tikerna hävdar att männens slit med sina bostäder på sin egen tid utan lön, i själva verket är ett sätt för arbetsköparna att hålla nere lönerna och därför måste förkastas. Men här satte Ann frågetecken för hur man skulle resonera och pekade på att enligt Heidi Hartmanns definition av hushållsarbete, så är männens självbygge av precis samma karaktär, det är ett obetalt arbete som utförs i syfte att tillgodose familjens omedelbara och fysiska behov. Vore kritikerna konsekventa här skulle de kräva att hushållsarbetet gjordes till lönearbete, men det tänker de inte på, det är anmärkningsvärt att det ska till manliga arbetare för att marxister ska se på det obetalda nödvändiga arbetet ur synvinkeln att här följer sig innefrusna löner och därmed också vinster för kapitalet.

Men man blir ändå glad över att problemet lyfts fram och ännu gladare över att det finns de som förmår sätta in det i ett feministiskt perspektiv. Sedan är det svårt att se vilka slutsatser man ska dra, men om jag förstår Ann rätt, så menar hon i alla fall att man inte kan förkasta självbyggandet utifrån en generell teori om utsugning och det tycker jag verkar vettigt, det måste väl ligga något värde i att man själv kontrollerar det dagliga arbetet. Det måste finnas andra vägar än att sträva efter att kapitalet ska köpa arbetskraften och kontrollera allt. Det måste finnas fler sätt för arbetarna att kämpa för sin rätt än att som lönearbetare sätta hårt mot hårt för att höja lönerna.

Amalia

Tages bussresa

Tre novellpjäser bjuds Lilla teaterns publik på i helgen av en av teaterns amatörgupper.

Mitt livs novell handlar om tre kvinnors sanningar och lögnar i livet. Det är en kort pjäs som inte saknar poänger.

Där man ständigt älskar bygger på en novell med samma namn av Göran Norström. Det är en tät, laddad relationsskildring om missförstånd och krockar mellan mannen, kvinnan och barnet.

Slutligen spelar den 12 personer stora gruppen upp bussresan. Det är en färd med tragiska och absurda och vard gliga inslag. Idén är stulen från Tage Danielssons om Busschaufför som tänkte att va fan ur Sagor för barn över 18 år. Ramberättelsen om Hugo och Lisa som far med stulen lokal trafikbuss från Stockholm utan pengar på fickan, plockar upp passagerare på Kastrup och far vidare söderut är bearbetad och fylld med oväntade inslag.

De tre novellerna spelas på Lilla teatern på fredag, lördag och söndag kl 20.00.

Genomcyklad söndag

En smälare nordvästlig sektor av Lunds omgivning genomcyklades av Vpk:s stadsdelsgrupp på Norra Nöbbelöv vid den traditionella cykelutflykten som i år begav sig söndagen den 27 maj.

Första anhalten blev Stångby där kamrater som försovit sig brutalt påmindes om de krav kollektivt ställer på aktivitet. Via Krutmöllan och Kävlinge, där en oskadad 1:a majaffisch iaktogs vid Korsbackakorsningen, framdukades färdkosten på kullen, norr Dagstorps kyrka. Därefter gick färden till Karaby backar där gruppen på den högsta kullen filosoferade om Barnavårdcentralens i Nöbbelöv kvaliteter och andra klasskampproblem medan barnen galopperade i gröngräset. Bäckspörr i mängd iaktogs och en ekologiskt sinnad kamrat samlade tor-kade komoockor i en plastkasse.

Trots medvind på hemvägen var det en utmattad samling som vid Pia närköp på Nöbbelövs torg konstaterade att utflykten tagit 8 timmar. Våren, den skånska myllan, barnens glada rop och allt annat som fyllt dagen blev på så sätt till ett led i den kamp stadsdelsgruppen alltid står beredd att kämpa.

”observatör”

Svar till Märten Dunér

Anledningen till att jag bemötte SAP-gruppens insändare om händelserna på Energiverket personligen och inte väntade på den kommunalpolitiska gruppen är desamma som får mig att besvara din insändare, Märten. Jag var apostroferad.

Jag tror inte det finns någon artskildnad, möjligtvis en gradskildnad mellan våra uppfattningar om partidisciplin och förtroendevaldas, suppleanter inräknat, handlingsfrihet. Min uppfattning stämmer väl med den som FH förde fram i förra VB.

Det är klart att det kan tyckas snorkigt att betona att det var suppleanten som deltagit i de, enligt vår uppfattning, felaktiga besluten, men jag gjorde det för att ingen skugga skulle falla på Erik Nilsson och för att visa att det var frågan om ett undantag.

Rolf Nilson

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress: .....

Postnummer ..... Postadress .....

Spiksoppa à la Sannerstedt

Anders Sannerstedt kokar soppa på en spik i 5 spaltdecimeter när han försöker påstå att jag vill smussla undan målsättningarna med KDN-reformen (kommundelsnämnd - KDN). Jag har sagt att lunda-partierna svårligen kan komma överens på något djupare ideologiskt plan om målen. Man är överens om att KDN är ett bra verktyg för ökad demokratisering, decentralisering och nya samarbetsformer. Det kallar Anders S. för slagord men tänk, jag tror det kan finnas ett innehåll i detta också. Jag har dock sagt att KDN-kommittén borde redovisa syftena med reformen bättre.

Mijöpartiet ställer gärna upp på debatt med Vpk och andra partier om det kan arrangeras. Jag tror även vi snart kan få en debatt i andra lunda-tidningar.

Anders S för en mångordig och lite poänglös polemik med mig. Är det så att jag även får vara ställföreträdande slagpås efter-som Finn (Hagberg) samtidigt (nr 15) gav uttryck åt liknande för Vpk obskyra tankar om lokal egenart m.m.?

På en punkt har Anders rätt. Jag tycker illa om konflikter, vem gör inte det? Storkommunen har byggt upp en konflikt mellan lokala problem och kravet på uniformitet i hela kommunen. Med KDN finns möjligheter att minska den konflikten men Anders S vill kanske hellre hålla den vid liv för att ha något att slåss emot?

Kjell Dahlström (mp)

Festligt på Norr

Bananfest, parkfest, gårdsfest, Delphifest . . . Den folkliga kulturen söker sig nya former. I vårt samhälle, där de flesta av oss inte längre har någon direkt kontakt med växandet som villkor för vår överlevnad, har hedniska och kristna fruktbarhetsriter förlorat sin mening. Men visst har vi ett behov av att hälsa ljuset och värmen välkomna tillbaka.

Så har månadsskiftet maj-juni blivit gårdsfesternas tid. När detta VB kommer ut pågår Bananfesten på Östra Torn som bäst. Fest i dagarna fyra! Hur orkar dom?

Karneval

Förra lördagen var det festligheter på flera håll på Norra Fäläden. Ja, avstampet gjordes redan på fredagen, då alla områdets daghem och förskolor deltog i en färgsprakade och gungande karneval. Rytmsk assistans fick de av den fantastiska latinamerikanska slagverksgrupp, som till vår stora glädje hörs allt oftare i allt fler sammanhang.

Familjefest

På lördagen var det både Delphifest i AF:s bostadsområde och gårdsfest i HSB-området på Skarpskyttevägen nedanför St. Hans Backar.

På Skarpan var det riktig familjefest. Trädgårdsarbete varvades med loppmarknad, volleybollspel och mat, dryck och dans på dansbana av egen tillverkning

framåt kvällen. Lite kyligt blev det framåt slutet, och trots att musiken och dansen värmdes, önskade man allt, att man hade haft några droppar starkt att hålla i kaffet. För musiken svarade den alltid lika spelglade *Staffan Irhammar* med trio och inhoppare.

Ungdomlig musik och dans Delphifesten en bit därifrån, som inleddes utomhus på eftermiddagen, flyttade på kvällen in i puben. Där spelade Delphis och Blues Concept, två band som denna fest både framfött och ammat, till vild dans.

Sångare i Delphis är adjunkten m m *Hans Wallengren*. Det är han som har hållit i trädarna till Delphifesten under alla de sex år den har firats. Till alla andra udda epitet, som den mannen kan belastas med, kan alltså även läggas *sextitalsrocksångare*.

Festen på Delphi har, helt naturligt med tanke på att den går av stapeln i ett studentområde, en inriktning på ungdomlig musik. Ett stort antal lokala band, varav flera *mycket* ungdomliga med hemvist på Norra Fäläden, spelade på eftermiddagen utomhus för en högst blandad publik. Sådana här tillfällen att möta publiken är viktiga för nya band. Och kanske en och annan i publiken blev inspirerad att börja träna för att kunna vara med nästa år.

De allra yngsta bjöds både andlig (barnteater och film) och lekamlig (saft och bullar) spis. Och alla såg ut att trivas.

Folke T

Afghanistan solidaritet

Lunds Afghanistankommitté, som funnits ett år, höll på torsdagen årsmöte i Stadsbibliotekets lokaler. Det gångna året har varit framgångsrikt för kommittén. På årsmötet kunde konstateras att medlemsskaran tredubblats och att över 7000:- samlats in i bössor på lördagarna, ett välkommet bidrag till de sjukvårdskliniker Svenska Afghanistankommittén driver inne i det av kriget drabbade Afghanistan.

100-talet personer har besökt två offentliga möten där journalister berättat om sina resor med gerillan. En fotoutställning från Afghanistan har visats och till årsdagen av den ryska invasionen den 27:e december tog kommittén initiativet till ett upprop i lokalpressen.

Studiecirkel

I den verksamhetsplan mötet tog för det kommande året fortsätter insamlingsarbetet. En studiecirkel för alla som är intresserade av Afghanistan kommer också att starta i höst.

Till sist ventilerades den stora oro alla känner över den sovjetiska upptrappningen av kriget. Panjshirdalen, som är gerillans starkaste fäste, utsätts nu för terrorbombning. Samtidigt som Sovjetunionen i väst försöker framstå som förespråkare för fred och »gemensam säkerhet».

KOMPOL må kl 19.30. Kvinno-möte. Tema: »Kvinnor och boende». Övriga bereder nämndsammanträden.

VECKOBLADET

Redaktion: Lars Borgström, Finn Hagberg och Lars Svensson

Kontaktredaktörer för nästa VB: Finn Hagberg 12 90 98 samt Olle Teleman 12 88 80

acupress
Bredgatan 28, Lund
046-14 94 38

SNABBA RYCK
med
SNABBTRYCK

1984 års.....

DELPHI FEST

Lördag
26
5
kl. 13-02